

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Косової Владлени Віталіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) постанов Соснівського районного суду міста Черкаси від 25 липня 2017 року, апеляційного суду Черкаської області від 29 серпня 2017 року та положення частини десятої статті 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення

м. К и ї в
4 квітня 2018 року
№ 3-1(II)/2018

Справа № 3-64/2018 (3716/17)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни (секретар колегії) – головуючої, доповідача,
Запорожця Михайла Петровича,
Мойсика Володимира Романовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Косової Владлени Віталіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) постанов Соснівського районного суду міста Черкаси від 25 липня 2017 року, апеляційного суду Черкаської області від 29 серпня 2017 року та положення частини десятої статті 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Заслухавши суддю-доповідача Шапталу Н.К та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Косова В.В. звернулася до Конституційного Суду України з конституційною скаргою, в якій зазначила, що постановою Соснівського районного суду міста Черкаси від 25 липня 2017 року її було визнано винною у скоєнні адміністративного правопорушення, передбаченого статтею 124 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – Кодекс) та притягнуто до адміністративної відповідальності у виді позбавлення права керування транспортними засобами строком на шість місяців. Постановою апеляційного суду Черкаської області від 29 серпня 2017 року постанову Соснівського районного суду міста Черкаси від 25 липня 2017 року залишено без змін та на підставі статті 294 Кодексу зазначено, що постанова є остаточною та оскарженню не підлягає.

Автор клопотання вказує, що неможливість перегляду постанови апеляційного суду Черкаської області від 29 серпня 2017 року в касаційному порядку відповідно до положення частини десятої статті 294 Кодексу обмежує його право на судовий захист, передбачене статтями 55, 129 Конституції України.

Обґрунтовуючи свої твердження щодо невідповідності Конституції України постанов Соснівського районного суду міста Черкаси від 25 липня 2017 року, апеляційного суду Черкаської області від 29 серпня 2017 року та положення частини десятої статті 294 Кодексу, Косова В.В. посилається на положення частини другої статті 3, статей 8, 55, пункту 8 частини другої статті 129, статті 151¹ Основного Закону України, юридичні позиції Конституційного Суду України, рішення Європейського суду з прав людини та положення міжнародних актів, якими закріплено права особи на ефективне поновлення в правах та ефективний судовий захист.

З огляду на наведене Косова В.В. ставить питання про визнання такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), постанов Соснівського районного суду міста Черкаси від 25 липня 2017 року, апеляційного суду Черкаської області від 29 серпня 2017 року та положення частини десятої статті 294 Кодексу, відповідно до якого „постанова апеляційного суду набирає законної сили негайно після її винесення, є остаточною й оскарженню не підлягає“.

На думку автора клопотання, вказані постанови судів є незаконними та такими, що не відповідають положенням статей 19, 22 Конституції України, а оспорюване положення Кодексу суперечить статтям 55, 129 Основного Закону України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55).

Згідно з абзацом першим частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим у статті 55 цього закону.

Аналіз змісту конституційної скарги дає підстави для висновку, що Косова В.В. не обґрунтувала тверджень стосовно невідповідності Конституції України положення частини десятої статті 294 Кодексу.

Автор клопотання, стверджуючи про неконституційність оспорюваного положення Кодексу, посилається на те, що судом під час розгляду справи йому не було роз'яснено права, не застосовано фіксування судового процесу, не було задоволено клопотання про відкладення розгляду справи тощо. Тобто суб'єкт права на конституційну скаргу фактично висловлює свою незгоду з процесуальними діями (бездіяльністю) судді, рішеннями судів першої та апеляційної інстанцій, ухвалених в його справі, та з обмеженням його права на касаційне оскарження, яке, на думку Косової В.В., передбачене статтею 129 Конституції України.

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України зазначає, що Косова В.В., стверджуючи про порушення її права на „перегляд остаточного судового рішення вищою судовою інстанцією“, передбаченого пунктом 8 частини третьої статті 129 Основного Закону України, неправильно розуміє зміст цього конституційного положення, оскільки ним гарантоване право на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення.

Таким чином, автор клопотання висловлює свою незгоду із законодавчим урегулюванням питання касаційного оскарження, що не може вважатися належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності положення частини десятої статті 294 Кодексу в розумінні вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

За таких обставин, з огляду на недотримання Косовою В.В. вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України вважає її конституційну скаргу неприйнятною, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження в цій частині згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

2.2. До повноважень Конституційного Суду України належить вирішення питань про відповідність Конституції України (конституційність)

закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України (стаття 151¹ Основного Закону України, пункт 1 статті 7 Закону України „Про Конституційний Суд України“).

У конституційній скарзі Косової В.В. порушено питання про невідповідність Конституції України, а саме її статтям 19 та 22, постанов Соснівського районного суду міста Черкаси від 25 липня 2017 року та апеляційного суду Черкаської області від 29 серпня 2017 року.

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України зазначає, що питання щодо відповідності Конституції України судових рішень не належить до повноважень Конституційного Суду України відповідно до пункту 1 статті 7 Закону України „Про Конституційний Суд України“. Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження в цій частині згідно з пунктом 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, статтями 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Косової Владлени Віталіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) постанов Соснівського районного суду міста Черкаси від 25 липня 2017 року, апеляційного суду Черкаської області від 29 серпня 2017 року та положення частини десятої статті 294

Кодексу України про адміністративні правопорушення на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Запорожець М.П.

Мойсик В.Р.

Шапгала Н.К.